

Jan Willem Roosenbrand - Matteüs 1:1-18

Preeksamenvatting

Dia 1

Zie je die, dat is mijn opa, als klein jochie.

Dia 2

En zegt oma: dit zijn onze kleinkinderen. Namen. Die is van mijn oudste zoon, en die jongetjes...

Dia 3

Een overvloed van namen.

Je verliest het overzicht, achteraf ziet deze leerling van Jezus, Matteüs: 3x14 generaties. In drie grote stappen vanaf het nulpunt Abraham via het hoogtepunt David en het dieptepunt van de ballingschap naar Jezus, het dieptepunt van zijn dood en het hoogtepunt van zijn opstanding. Abram via David en de ballingschap naar Jezus. Meer dan 3x14 namen. God leidde de levens van deze mannen en vrouwen door goede tijden, slechte tijden naar de komst van Christus.

En zo leidt hij onze levens naar de wederkomst.

Ja? zie je dat?

Achteraf is dat makkelijker te zeggen dan vooraf.

Hoe zouden Juda en David en Sealthiel en Maria en Rachab die leiding van God ervaren hebben? Lees het de verhalen en identificeer je er mee.

Soms wilden ze helemaal geen leiding van God. Gingen er dwars tegen in.

Raakten het spoor bijster. Terug bij af. ook als God de leiding heeft kun je op doodlopende wegen terecht komen. Maar God geeft leven uit de dood.

Dia 4

Wij willen in de alphacursus het hebben over hoe we de leiding van God leren ontdekken.

Keuzestress. Er is zo veel te kiezen, te veel. We moeten ons eigen geluk creëren. Je leeft maar één keer. Je hebt het in eigen hand.

Veel is als richtinggevend kader weggevallen. Dit ene gebod is er voor in de plaats: gij zult gelukkig worden!

In de kerk zoeken we nu leiding van God.

Wil je dat wel? Of ben je bang je autonomie te verliezen, je zelfstandigheid?

Of zie je het zoeken van Leiding van God als een slap excuus voor eigen verantwoordelijkheid en eigen keuzes en eigen moeiten.

Inderdaad is dit een valkuil: Geloof is niet voor wie het leven niet aan kan en als een kind behandeld wil worden.

God is geen blindengeleidehond.

Ook een gelovige kan niet alle verantwoordelijkheid op God en zijn leiding afschuiven voor zijn eigen leven en keuzes. De grap van menszijn is dat je zelf moet kiezen, dat je daarbij het risico loopt om fouten te maken en dat je verantwoordelijkheid draagt.

Dia 5

Leiding van God is dat je een andere manier van denken aanleert

= niet ik maar wij.

je laat je opnemen in een nieuw geheel, de gemeente van Christus. Je leert belangrijke keuzes samen te maken.

= niet ik, maar de ander.

het gaat niet meer om gelukkig te worden maar om gelukkig te maken, je krijgt een ander perspectief en kader.

= niet mijn doelen en targets, maar Gods einddoel: Christus. uiteindelijk loopt de wirwar van de geschiedenis en van jouw eigen leven goed af. Leiding is een belofte: Christus is gekomen en komt terug. Achteraf zul je zien waar alles goed voor was.

= ja, toch ook ik, ik mag ook mee doen, en jij ook, jij bent ook opgenomen in het plan van God, al voel je jezelf helemaal niet daartoe gekwalificeerd. God gebruikt graag juist buitenbeentjes en brekebeentjes en mislukkers.

Terug naar al die namen, de wirwar van de honderden jaren geschiedenis: Het geheim van die overtuiging en hoop op leiding van God is Jezus Christus. Op Hem is alles gericht, bij Hem kwam God uit, en daar komt Hij uit.

Dia 6

Een paar namen die eruit springen.

Een koning! David. Ja logisch, zulke grote namen krijgen een ereplaats in je stamboom.

Maar let op: David valt meteen door de mand: Salomo is kind van de vrouw van een ander.

Juda verwekt de tweeling Perez en Zerach bij Tamar. Tamar? Zijn schoondochter...

Rachab: een vrouw, een prostituee, die tegen haar eigen volk in kiest voor de God van Israël.

Net als Ruth, een buitenlandse vrouw.

Matteüs wil maar zeggen:

Je afkomst en de bijval van je familie is niet doorslaggevend.

Je morele standaard is geen voorwaarde om een bijdrage te mogen leveren.

Het begint bij God die je roept, of in de kuif pikt en vasthoudt.

Abraham.

Dia 7

Het begint met niks, een te oude man met een te oude vrouw die geen kinderen konden krijgen.

Maar het groeit uit in 14 generaties, 2x7, tot het koningschap: een begin van Gods rijk op aarde. David, de koning!

Dat schept verwachtingen. Nu zal het bergopwaarts verder gaan.

Maar het gaat bergafwaarts. Na weer 14 generaties zijn we volkomen terug bij af.

Ballingschap. Geen koning, geen land, geen tempel, Niks. Alleen God. En dat is ook nog maar de vraag of God nog wel wil.

Zo kan het in je eigen leven ook gaan. God is met je! Je wordt gezegend. Leiding!

En dan breekt alles je bij de handen af, door eigen schuld, door domme pech of slechtheid van anderen. Je staat met lege handen. Leiding?

Dia 8

Je hebt vaak alleen een belofte: OOIT komt het goed. Zo begon het met Abraham. Een belofte. Je zult gezegend worden met een groot nageslacht, en je zult zo tot een zegen zijn voor heel de wereld.

En dat is dan weer het begin van de weg omhoog.

Maar die weg omhoog na het dieptepunt van de ballingschap is heel bijzonder. Je gaat aftellen als je eenmaal het systeem van Matteüs snapt:

We hebben 2x14 generaties gehad, we gaan nu tellen tot we bij het derde 14-tal zijn.

Mattan verwekte Jacob (dat is 12; nog 2 dan zijn we bij 14)

Jacob verwekte Jozef (dat is 13, nog 1 dan zijn we bij 14)

En dan nu het 14de geslacht: Jozef verwekte Jezus. ???

Ja, maar zo schrijft Matteüs het niet.

Jozef, de man van Maria. Bij haar werd Jezus verwekt die Christus genoemd wordt. En zo is het derde 14-tal compleet.

Gods plan gaat verder. Het komt af. Het komt tot een hoogtepunt. Het komt uit bij Jezus Christus.

Maar als dan de tijd vol is, volgens het plan van God, als dan de laatste stap gezet moet worden, gebeurt dat niet door Jozef, gebeurt dat niet door mensen, want dan hadden we tot 1400 kunnen tellen en waren we er nog niet geweest.

Als het dan moet gebeuren, dan doet God het in eigen persoon. Door een regelrechte ingreep die de ingreep bij Abraham en Sara (het veel te oude echtpaar dat geen kinderen meer krijgen kon), een regelrechte ingreep die dat wonder 1000 x overtreft: Jozef staat er bij en kijkt er naar. De man waar het om gaat, de man van wie God kan zeggen uit de grond van zijn hart, "Jij bent het, mijn geliefde Zoon, in jou vind ik al mijn vreugde", zonder enige reserve, wordt verwekt door de Heilige Geest uit de maagd Maria. Jozef staat aan de kant, en wij staan er allemaal bij en kijken er naar.

De zoon van David, de zoon van Abraham, is een geschenk van boven. Hij is de Zoon van God.

Hij komt uiteindelijk niet van binnenuit, van onderop, maar van buitenaf, uit de hemel, van God zelf.

Hij is niet de kroon op ons leven. Hij is het beste dat wij mensen hebben voortgebracht. Hij is de zoon van God, die mens wordt. Die zich niet schaamt om ons zijn broers te noemen en zijn zussen, ook al valt er zoveel te schamen.

En zijn naam is : Jezus. En we weten en we voelen wat dat betekenen moet: Hij is degene die zijn volk zal redden, waarvan? Van hun zonden! Van onze zonden.

Dia 9

Hoe leidt God je leven?

Door hoogte- en diepte punten.

Midden in je leven kun je er vaak geen peil op trekken.

Maar ooit, achteraf gezien mag je er een patroon in ontdekken: dat het uitloopt op Jezus.

Redder van je zonden. Je grote voorbeeld, aan wie je je mag spiegelen, in wie je gedoopt mag worden, ondergaan in zijn dood en met de belofte van zijn opstanding.

Je zult ook als christen zelf je keuzes moeten maken.

God zegt je niet voor welke opleiding je moet kiezen, welke partner voor jou is, wat je ideale vakkenpakket is, hoeveel kinderen je moet willen, bij welke kerk je je het beste kunt aansluiten, hoeveel geld je weg moet geven...

Maar ik merk wel dat mijn oriëntatie op Christus als het doel van mijn leven, als het doel van mijn geschiedenis die keuzes allemaal beïnvloedt. Ik merk wel dat als ik hoor bij die mensen om Hem heen, dat dat mijn keuzes beïnvloedt. Ik merk wel hoe richtinggevend het is om niet van mijn eigen geluk en maakbaarheid uit te gaan maar van het geluk van de ander.

Dia 10

Niet rooskleurig

het licht van mijn feiten:

een handvol dode mussen

en geen vogel in zicht.
Toch hoor ik hem zingen,
de lijster, voorbode van
de zoveelste lente
en prompt steekt de hoop
zijn zoveelste kop op.

In Jezus' naam, amen.